

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Hilkhot Rav Alfasi

‘im kol ha-nimtsa be-sifre ha-Alfasi she-nidpesu le-fanay ‘ad ha-yom
ḥadashim gam yeshanim

Ḥeleḳ rishon me-Hilkhot Rav Alfasi

Alfasi, Yiṣḥāq Ben-Ya‘aqov

<יספלא > בקעי וב קחצי

Amsterdam, 480 [1719 oder 1720]

תארקנ תלגמ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10380

שלטי הנבונים רבינו נסים הקורא את המגילה עומד פרק רביעי

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

והקשה רמ"ם ל' היותו תוך מפתחיו כנבואתו וזה אמר' בס' במגילתו (ל' כ"ג) רב' חל' ל' היותו כנבואתו

ואין מפתחיו כנבואתו והפוחות וחיות' בתוך' מבר' לפניה ולאחריה : גמ' הקורא את המגילה

קדור' בתורה צריך להיות עומד א"ר אברבו ראמר קרא ואתה פה עמוד עמדי אמר רב

יהודה אמר רב מנין לרב שלא ישב על גבי מטה וישן לתלמידיו על גבי קרקע שנא' ואתה

פה עמוד עמדי : קראה את קראוה שניתאנא ואחר מתרגל' אברבו שלא יהא אחד קור' ושני'

מתרגמין ובגבי אפי' אחד קורא ושנים מתרגמין' וברב' שלא ירו שני קורין ושני מתרגמין' ובגמול'

אפילו עשרה קורין ועשרה מתרגמין' מ"מ כיון קד' חכמיא' להו יהבו דעתיהו : מקום שנגנו

לברך יברך אמר רב לא שנו לא לאחריה אבל לפניה חייב לברך דאמר רב ר' יהודה ר' אבהו

המצות בלן מברך דעריה עובר לעשייתה' ומאי משמע דהיא עובר לישן דאקדומיה' הו' דבתי

וירין אחימעי' דרך הכבוד ויעבר את הבושי' לפניה מאי מברך רב ששת מקטרגי' איקריע

לקמיה דרב ששת וברוך' זמנ' ח' סימן : לאחריה באתר דרבינו מאי' מברך א"ר יוחנן ברוך' ר' רב

את ריבינו והרן את חינונו והטקס את קנתנו והנפרע לנו מצריו והמשלם גמול' לבר אייבי

נפשנו ברוך הנפרע לעמו ישראל מכל צוריהם רבא אמר האל' הבושיע' אמר רב פפא הלכך

מתברירנו לתירויה' : בישני ובחמישי שבת המנחה קורין ג' הני ג' כנגד מי

א"ר אסי כנגד כהנים רויס וישראלים איין פוחתים מעשרה פסוקים כבית הכנסת

וודבר עולה מן המנון ורושמינו והוא איבא פרשת עמלק ומשני שני התם

הסליק עניינא ואיבעי' אימא שני רבא שהוא סדרו של יום ורבי עשרה פסוקים

כנגד מי אר' וכל כנגד י' בטלרין של בית הכנסת רב יוסף אמר כנגד עשרת

הרברות שנאמרו למשה בסיון ר' יוחנן אמר כנגד י' מאמרות שברן נברא

העולם והוא רשעה והוא בראשית נמי מאמר הוא דכתיב' "בדרב יי שמים

נעשו אמר רבא ראשון שקרא ארבעה משובת שרדי יתקום

הקופות

הקופות

הקופות

הקופות

הקופות

ע"ש

רבינו נסים הקורא את המגילה פרק רביעי מגילה רעה

אשר יבטלנו שבתור נקראין ומהרמין ולא חייבין דילמא חקי למעבד מיראס ואיכא נסחא אחרית דילמא פניב דעתייהו דכור דלמור דילמא מיטריד דעתייהו : מעשה חכמים כגון אביו נקרא ומתרגם ולא חייבין למרומי שכן היה עבדו של דוד כמו שכתוב ואני חטאה לפני השם הזה : מעשה פולגס כגון עבד ולא חייבין לכבודם דבני נביאים : חמר לו לא וסודע חופפותיה של חתך דקרו ומלאו בו שמן מסול ואפי"ג דלית הלכתא בוקיה מכל מקו' אוקו אדם לא חלו ללשטור במקומו של רבו וליעור עד שיטל את פניו במה יטעור : אל תקרגס אלף אחרון ויהיו בני יעקב שנים עשר : ומקו' זה

בספק בו ספק פירשה ולכך קוראין אחרון כאלו הוא ספק בבני עולם : ומקו' זה מעשה עבד שני נקרא ולא מתרגם משום כבודו דלמחר כן פירש הרב אפסיו' לונגמ' משם' טעמ' דמולת' שמא יטעו השומעין למחר משם הוה כעבד כיון שיאל מאליו : דרכ' הכני' נקראין ולא מתרגמין טעמא מאי מאס דכתיב כה יאס השם פניו איך ונמקום אחר כבוד אשר לא יאס פניו שיהו טעמי' דקרא שפי מאורץ משום דהכא בברכת הכני' לא כתיב ויאס השם פניו אלא יאס פניו איך ואפי"ג חייבין דילמא חקי למעבד מעשה דוד ואמנין לא קראים ולא מתרגמין והא אחרת מעשה אמנין דקמר נקרא ומתרגמין במתני' : הא דכתיב אמנין כן דוד נקרא ולא מתרגם הא דכתיב אמנין סתמא נקרא ומתרגם : יסגל' סגל' שיהו' מטרים' כגוים משגל משכנ' כשין קו של סה : והאי מאן דסגו שומעיה שרי לבויהו כגוילן וסן כן בוקים וספח' ומיכו' מ' מ' באיניס דעלמא חלל לורכא דרגנן לא חלל כסו' לילי' ודעווכה' ס' מ' מגליחן נגריסין כנסהדרין כמאן קרין' החיר' לשיעור בר דיקא רשיע' בר רשיעא כמאן כהאי קתל בני זכא כן כי קתל לזוטא חס אניה היא מחללת שוכנין בו כנהג חולין : תוספתא הכתוב לרבים אין מכנין אוקו ליתיד כשקראין אוקו בלבד : המתרגם ספק אהד כורקו הוה זה גדלי דכתיב וירא אה אהי וסם וסם יקרגמנו כורקו גדלי הוא כן לא ידאי האדם והי : השוכין עליו וחוו ית מלאכות דה' אה דישאל וקת' כורסי יקריה : הוה חקף ומקד שמשו כבוד עבד לכבוד רבו חלל יקרגמנו כמו סקרגס חקלום וחוו יקר אלהי דישאל : תורגמן העמוד לפני חס איהו רשאי האוקורגמן לפתח או להסוף על דברי החס אפי"ג הוא אהי או רבו של קורגמן לפי שאין מקמי' עליו כדאשכחן בדוד וברכו כתיב ויהי נח פייסס ברוח אלי וכדאמרינן בעלמא ככל אדם מקקאחון מבני וקלמיו :

אחרות ועונשין שבתור נקראין ומתרגמין ולא חייבין דילמא חקי למעבד מיראס מעשה אמנין ותמר נקרא ומתרגם מעשה אבשלום שני דוד מעשה פולגס כגון עבד נקרא ומתרגם הרוע את ירושלי את תועבותיה נקרא ומתרגם ומעש בא' שקר לפני ר' א' הרוע את תועב' אמך ולית תועבותיה א' ל' צא והרוע את תועב' אמך ולית הלכתא כותיה : והמרכבה קורי' אותו רבי' : מעשה ראובן נקרא ולא מתרגם מעשה ברבי הונא כן גמלי' שהרך לבבול והיה קורא והי בשבון ישראל ואמר לו למתרגמן אל תתרגם אלא אחרון ושבתורו חכמי' מעשה עגל השני נקרא ולא מתרגם פירוש משום כבודו שר אהרן ואין הן מעש' עגל השני מן וואמ' משה א אהרן מה עשה לך העם הזה עד ויר' משה את העם כי פרוע היא ועד פסוק ויגף ה' את העם : כהני' נקראים ולא מתרגמין מ'ט' משו ישא : מעש' דוד ואמנין לא נקראין ולא מתרגמין והא אמרת מעש' אמנין ותמר נקרא ומתרגם לא קשי' הא דכתיב אמנין כן דוד והא דכתיב אמנין סתמא : ת"ר כל המקראות הכתובים בתורה לגנאי קרין אותן לשב' ישגלה וישכנ' כעפול' כבתורים הרי וינים דבוינים לאכול את חגוריה' לשמות את מימי שניה' לאכול את ציאתם ולשמות את מימי רגליהם למחראות למוצאי רבי יהושע בן קרחה אמר למחראות כשמה מפני שגנאי לע' א דאמר רב נחמן כל ליצנותא אסיר בר מליצנותא דע' א דשריא דכת' ברע בר קורסגבו וכתי' קרסו כרעו יחדו ר' נאי אמר מהבא לעגלו' בי' און וערו שכן שומרון כי אבל עליו עמו ובמרוו עליו ויגלו על כבודו כי גר'ה ממנו אל תקרי כבודו לא כבודו כלו' כאלו נטל כבודו ובמל' תאותו ואין מועיל כלו' וזה ל' ליצנו' א' ר' הונא בר פנחס משמיה דרב אחא בריה דרב איק' שריו לי ישראל למימ' לי' לכותי שקליה לע' א ואנניה בשין רזו שלך והאי מאן דסני שומעניה שרי לבויהו כגוילן פי' בן שפחה כן כותיה וגרסי' בסנהדרין כמאן קרין לרשיעא וכו' : תוספתא הכתיב לרבים אין מכנין איתו כצורתו הרי זה כדאי והבוסף דהי זה כגוף תורגמן העמוד לפני חכמים אינו רשאי לפתור ולא להוסיף ולא לשנות אלא אם כן הוא אביו או רבו :

מיראס של עונשין ולא לטס אהבה : אל תתרגם חלל אחרון ויהיו בני יעקב שנים עשר והמק' הוה כמס' בהספק פירשה לכתורא אחרון כאלו הוא ספק לבניו : משום יאס חלל יאמרו סק' כה נוסח פניו וינים ודעוים סכרי הס' יסר' לנחמ' פני' להס כדקתמי' ככרמק לא כדו להס ליסר' ללח' להס פני' פני' חקרי ואלח' וסכק וברכס וסס מחמירין על עמקן עד כות' ופד ככרי' אחרון כן דוד סל' ויהיה אמנין כן דוד : יסגלה לעון ככ' כדקתמי' וסגל וסכח חלל כלכתא : שפולגס לטון מפרס לגנאי וחר מעמורי' אגניהס כקב בוס הרעי : חורי וינס לטון דבוינים כן הוונים סל' לפריס סכו חללין גלליסין כשיעין : אה מורי' רבו הויל' דר' כקב נאמי פיוסס כמין שנים יס להכסח וזה ליה ור' סה' כן קרין ומני שריסס יויסומו למחר' ל' בני' ע"א כסר' מליס כי הוא קור לטון מלי' רעי : לסגלו בוס חון לקול הסועסס סכ' על עגליס בוס סל יגורו סכיוסס כסמרון : חלל על העגל טעו ומריו טעו ויעלו אה סיו רגלין לסמוח עליו עתה יחללו על כבודו כי גלה ממנו : אל כבודו כוד מאס של רבו סקוס כוונד כנסותיו וזונתו כוסיס : קרסו כרבו יחוו ולא יגלו חלט ססס הוא מס' הרעי ורבויו קרסו וכמרו עליו יגלו ססס סמחיס סהל' ססל' חל' חן למ' כן סססכ' כולס גלה ככר' טעלו סמחרי' : ס' ח' ח' לטון חסוסי סת כרוק מריס : דסט שומעניה ילאו עליו שמועס סנחלס ססול חוף : כג' וס' חן בר בוקיה וזנס כן ססס' מוס' כעק' סס אמו סילדיו ורבויו ספירס כוסיס סטע' :

סליקו להו הקורא וסליקא לה מסבת מגילה ליתיד ליתיד אין מכנין אותו לרבים רבי יהודה אימור המתרגם פסוק אהד כצורתו הרי זה כדאי והבוסף דהי זה כגוף תורגמן העמוד לפני חכמים אינו רשאי לפתור ולא להוסיף ולא לשנות אלא אם כן הוא אביו או רבו :

סליקו להו הקורא את המגילה וסליקא לה מסבת מגילה

עין סטעס
דיו ס' ס' ס'
הס' ס' ס'
עין ס' ס' ס'
הס' ס' ס'
עין ס' ס' ס'
הס' ס' ס'

